

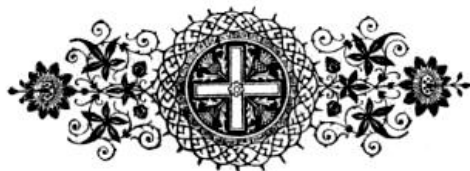
KS. IGNACY CZECHOWSKI

CHRYSTUS-KRÓL

KAZANIE

NA UROCZYSTOŚĆ CHRYSTUSA KRÓLA

KRAKÓW 2018

www.ultramontes.pl

KRÓTKIE KAZANIA

NA NIEDZIELE I ŚWIĘTA CAŁEGO ROKU

KS. IGNACY CZECHOWSKI
DYREKTOR MISYJ

NA UROCZYSTOŚĆ CHRYSYDUSA KRÓLA

Chrystus-Król

"A Baranek ich zwycięży, iż jest Panem nad pany i Królem nad królami i którzy z Nim są wezwani, wybrani i wierni" (Apok. 17, 14).

Obchodzimy dzisiaj Uroczystość Chrystusa Króla.

Było to w roku 1925, kiedy papież Pius XI, idąc za popędem własnego serca i czyniąc zadość prośbom setek biskupów i milionów wiernych, uroczystym pismem czyli encykliką zaczynającą się od słów "Quas primas" z wyżyn tronu swojego jako Namiestnik Chrystusowy obwieścił światu i nakazał nowe święto Chrystusa Króla, które na wieczne czasy ma być obchodzone w ostatnią niedzielę października.

"Będzie waszym obowiązkiem – tak pisze w owej encyklice Ojciec Święty do kapłanów całego świata – abyście lud pouczali o naturze, znaczeniu i ważności tego święta, by wierni prowadzili odtąd życie prawdziwie chrześcijańskie, godne wiernych i oddanych sług Boskiego Króla", więc zastanowimy się nad królewską godnością Pana naszego Jezusa Chrystusa i nad znaczeniem i ważnością uroczystości poświęconej Chrystusowi Królowi.

Chrystus Królem naszym; ustanawiając święto Chrystusa Króla, miał Kościół Boży na uwadze królewską godność Chrystusową znaną nie od dziś, lecz od wieków. "*Królowi wieków nieśmiertelnemu, cześć i chwala*" (1). Pismo święte nazywa Boga Królem wieczności; "*zanim góry stanęły i stworzona jest ziemia i okrąg jej, Ty jesteś, o Boże, od wieków i aż na wieki*", mówi psalmista Pański (2).

Ten, który stworzył niebo i ziemię, Bóg w Trójcy Przenajświętszej Jedyny, Ojciec, Syn i Duch Święty, który na ziemi stworzył ludy i narody a na tronach ich królów osadził, Królem jest i Panem królów i mocarzów tego świata; *"błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych i chwalebny i sławny i wywyższony na wieki... błogosławionys jest na stolicy królestwa Swego i przenajchwalebniejszy i przenajwyższy na wieki"* (3); więc: *"błogosławcie aniołowie Pańscy Panu, błogosławcie niebios a wody, błogosławcie wszystkie moce, słońce i gwiazdy, błogosławcie noce i dni, światłości i ciemności, błogosławcie ziemia, góry i pagórki, morza i rzeki, ptaki i wszystkie bestie i bydło, błogosławcie synowie ludzcy Panu, chwalcie a wywyższajcie Go na wieki"* (4), *"bo królestwo Jego królestwo wieczne i władza Jego na wieki"* (5).

Tak opiewa prorok Daniel królewski majestat Pana nad pany, Króla nad króle, Tego, który wszystko stworzył, wszystkim rządzi, w którego rękę losy narodów, zlewy potopów, groza pożarów, burz i orkanów nawałność.

A oto królewski Syn królewskiego Ojca, druga Osoba w Bóstwie, odwieczny i wszechmocny, zrodzony od wieków, równy Ojcu w świętości, władzy i chwale, ma opuścić niebo, by jako Mesjasz i przyobiecany Odkupiciel przyjść na świat i w ciele ludzkim jako Bóg-Człowiek w jednej i to Boskiej osobie objąć panowanie nad upadłą ludzkością, z Bogiem ją pojednać i założyć królestwo Boże na ziemi.

Tego Mesjasza oczekują ludy i proroki przez cztery tysiące lat a oczekują Go jako Pana nad pany, jako Króla, który nowe królestwo zbudować ma na ziemi; nie wiedzą, jakie to będzie królestwo, lecz widząc w duchu proroczym Jego majestat królewski, opisują Jego tron, wielbią Go i chwalą, tęsknią za Nim jako za Królem królów, Panem panujących, Księciem pokoju.

Niezliczone są miejsca Pisma św. Starego Zakonu, które mówią nam o królewskiej godności oczekiwanego Mesjasza: *"wzbudzę stolicę królestwa twego, jakom obiecał Dawidowi, Ojcu twemu, mówiąc, nie będzie odjęty z pokolenia twego mąż, któryby był księciem nad Izraelem"* (6); *"i będzie wierny dom twój i królestwo twe aż na wieki przed obliczem twym i stolica twoja będzie trwała zawsze"* (7); *"a Dawidowi i potomkom jego i domowi i stolicy jego niech będzie pokój aż na wieki od Pana"* (8); *"niech będzie Pan, Bóg twój błogosławiony, któremuś się podobał i posadził cię na stolicy Izraelskiej, przeto, że Pan umiłował Izraela na wieki i postanowił cię królem, abyś czynił sąd i sprawiedliwość"* (9); *"i postawił stolicę Jego nad stolicę królów"* (10); tak księgi królewskie opisują królewskie pochodzenie i królewską władzę przyszłego Mesjasza, króla.

A psalmista Pański w duchu proroczym tak opiewa godność królewską oczekiwanego Zbawcy: *"i osadzę na wiek wieków potomność jego a stolicę jego jako dni niebieskie a będzie jako słońce przed moimi oczyma, jak pełny księżyc na wieki i świadek wierny na niebie"* (11); *"i będzie na wieki utwierdzona"* (12); a Jeremiasz prorok mówi: *"i postawię stolicę Jego nad stolicami królów"* (13).

A oto kończą się dni Starego Zakonu; Słowo Ciałem się staje i zamieszkuje między nami; wypełniają się proroctwa; z królewskiego rodu Dawida rodzi się Mesjasz, Król; królowie ze wschodu witają w Nim Króla; jako Królowi składają w ofierze mirrę, kadzidło i złoto, nazwa Jego Chrystus, pomazaniec; namaszczonego jako Król, wyposażony w królewską władzę, by rządził ludem swym, stanowił nowe prawa, nowy zakon, by nowe założył królestwo.

Chrystus Królem; nie tylko jako Bóg, ale jako człowiek; *"będzie królował w domu Jakubowym na wieki a królestwu Jego nie będzie końca"* (14); *"dana mi jest wszystka władza na niebie i na ziemi"* (15); dał Mu ją Ojciec Przedwieczny, *"jako mnie posłał Ojciec, tak ja posyłam was"*.

I obejmuje królestwo swoje na ziemi; włada sercami tysięcy, milionów; kruszy moc czartowską, wyzwala ludzkość z niewoli szatana i grzechów, swoją krwią serdeczną odkupuje ją; tron swój stawia ponad trony mocarzów tego świata, panuje nad narodami i ich królami; czy chcą, czy nie chcą, czy Go uznają czy nie uznają, On Królem i Panem ich w czasie i wieczności.

Lecz królestwo Jego nie jest z tego świata; nie ziemskie przyszedł zbudować królestwo, lecz królestwo Boże, królestwo ducha, prawdy, światła i miłości.

Zapytany przez Piłata: *"tyś jest król?"*, odpowiada: *"ty mówisz, że ja jestem królem; ja się na to urodziłem i na to przyszedłem na ten świat, abym świadectwo dał prawdzie"* (16), lecz *"królestwo moje nie jest z tego świata"* (17).

Przez trzy lata chodzi z uczniami swymi po ziemi świętej i naucza, na czym polega to królestwo Jego, które nie jest z tego świata; uczy, że królestwo Jego zbudowane jest na sprawiedliwości, na prawdzie i na miłości; naucza, że królestwo Jego oparte jest na ofierze, umartwieniu i cierpieniu; uczy, że królestwo Jego, które zaczyna się na ziemi a kończy się w niebiesiech to pokora, cichość, czystość, ubóstwo i miłosierdzie.

O istocie królestwa swego poucza nas w kazaniu na górze; mówi, którzy są błogosławieni tj. którzy należą do królestwa Jego.

Zrozumieli uczniowie i żydzi, na czym polega Jego królestwo; w przeddzień męki Jego, gdy wkracza do Jerozolimy jako Król, królewską oddają Mu cześć; tysięczne tłumy w triumfie wprowadzają swego Króla; ścielą gałęzie palmowe i szaty swoje pod stopy Jego i wołają: "*Hosanna, błogosławiony, który idzie w imię Pańskie, król Izraelski*" (18).

W kilka dni później stawiają Mu tron; na wzgórzu, za miastem, na wyżynach Golgoty, tron hańby i poniżenia w oczach świata, tron chwały i wywyższenia w oczach Bożych i w królestwie niebieskim, krzyż; na nim napis "Jezus Nazareński, król żydowski" i z wyżyn tego tronu, rozwierając szeroko ramiona, obejmuje królestwo swe nad światem, nad sercami milionów, nad ludami i narodami świata.

Chrystus Król; "Królowi wieków nieśmiertelnemu, cześć i chwała" (19).

Każde królestwo ma swój kodeks prawny, swoje ustawodawstwo, na którym się opiera, którym się rządzi; podstawą prawa królestwa Chrystusowego to miłość; miłość Boga i bliźniego; będziesz miłował Pana Boga Swego z całego serca swego, ze wszystkich sił swoich a bliźniego jak siebie samego; na tych dwóch przykazaniach zawisł cały zakon Chrystusowy.

Gdy Chrystus Król z wyżyn tronu swego na Golgocie obejmował swe panowanie nad światem i narodami, obejmował je wśród głuchego pomruku tłumy, który dyszał niezadowoleniem, bluźnierstwem i nienawiścią ku swemu królowi.

I oto fale nienawiści i niezadowolenia idą poprzez wieki; kodeks Chrystusowy, przyjęty przez wiernych poddanych Chrystusa-Króla, dla wielu jest przedmiotem zgorszenia, bluźnierstwa i nienawiści; bo świat innym chce się rządzić kodeksem, innym prawem, prawem pychy, swawoli, nadużywania wolności; prawo Chrystusowe krępuje go, nakłada więzy pożądlivościom, zmusza do pokory i wstrzeźliwości, ścieśnia szeroką drogę uciech i radości.

Królestwu Chrystusowemu przeciwstawia się królestwo szatana, królestwo tego świata. Walka podjęta u stóp tronu Chrystusowego, u stóp krzyża, walka prawdy z kłamstwem, szczerości z obłudą, światła z ciemnością, niewiary z wiarą wre poprzez wieki a w czasach naszych doszła do zenitu.

Chciano by zedrzeć Chrystusowi-Królowi płaszcz królewski, chciano by Mu odmówić prawa rządzenia narodami, prawa rządzenia życiem publicznym jednostek i narodów; Chrystusa-Króla chciano by zamknąć w ciasnych zakamarkach serc jednostek, chciano by Go usunąć od prawodawstwa publicznego, od rządów i od władzy.

Oto, jak mówi Papież we wspomnianej na wstępie encyklice, zaraźliwa choroba dzisiejszego czasu, wprowadzenie pogaństwa do życia publicznego i prywatnego, tak zwany laicyzm; zbrodnia ta, jak ją nazywa Ojciec Święty, nie dojrzała w jednym dniu; od szeregu lat wylęgiwała się w łonie społeczeństw.

Rozpoczęto najpierw zaprzeczać Chrystusowi-Królowi władzy nad narodami; Kościołowi odmówiono prawa nauczania, zapomniano, co powiedział Chrystus Pan: "idźcie i nauczajcie wszystkie narody"; zabroniono mu następnie wydawać prawa i przepisy, które kierują narody ku wiecznemu szczęściu; zaczęto traktować religię Chrystusową na równi z heretyckimi i bluźnierczymi wyznaniemami, które uznano za równe objawianej nauce Chrystusa-Króla.

Wreszcie poddano religię katolicką pod władzę świecką i wydano ją prawie że na swawolę naczelników państw i urzędników; posunięto się nawet tak daleko, że na miejsce religii Boskiej zaczęto głosić religię natury opartą tylko na naturalnym uczuciu a nie brakło nawet narodów, które uznały, że mogą się zupełnie obyć bez Boga i tak zatraciły już zupełnie religię, zapomniały o Bogu, o Chrystusie-Królu narodów i państw; tak mniej więcej obrazuje Ojciec Święty smutny stan czasów dzisiejszych.

Zapomniano o słowach proroka Izajasza, który opisując majestat i władzę Mesjasza-Króla, mówi: "*Pan sędzią naszym, Pan zakonodawcą naszym, Pan Królem naszym, On nas zbawi*" (20).

Władza Chrystusa-Króla to władza zakonodawcza; na Jego zakonie opierać winny państwa i narody swoje zakony i prawo, swoje kodeksy prawne; państwa, które na innych podstawach opierają swe prawa, same podkopują fundamenty swego bytu, bo jedno jest prawo, na którym na wieki opierać mogą państwa swój byt, prawo Chrystusowe, bo Jego królestwo wieczne jest i wszyscy królowie służyć Mu będą i słuchać Go będą, mówi Daniel prorok.

Chrystus-Król zakonodawcą, Chrystus-Król sędzią; "*bo Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszystkim sąd dał Synowi*" (21); i przyjdzie dzień sądu, a wtedy "*ujrzą Syna człowieka przychodzącego z mocą wielką i z majestatem*" (22); wtedy objawi się majestat królewski Chrystusa-Króla w całej pełni i sądzić będzie nas

nie tylko z naszego życia prywatnego, lecz sądzić będzie narody i państwa; sąd sprawować będzie nad rządami i sądami królów i wodzów narodów; szczęśliwy wtenczas będzie naród, który się rządził według praw Chrystusa-Króla i według Jego sądów sprawował sądy swoje.

Ten Majestat królewski, tę władzę nieograniczoną Chrystusa-Króla nad narodami ma nam stawić przed oczy dzisiejsza uroczystość; ma ona być potężnym protestem przeciwko bezwyznaniowości dzisiejszych państw i przeciwko odchrześcijananiu życia publicznego; ma być wstępem do nowej epoki dziejów Kościoła i ludzkości.

Ma trafić do serca szerokich mas, ma wpaść w oczy wszystkim wiernym i ma stać się dla nich katechizmem i drogowskazem życia; ma położyć kres strasznej zarazie społecznej i politycznej, swawoli i bezbożności czasów obecnych, ma być zapoczątkowaniem nowego życia, sprawiedliwej wolności, porządku, ładu, zgody, pokoju a przede wszystkim miłości.

Uroczystość dzisiejsza ma w Chrystusie-Królu łączyć ludy i narody węzłem wspólnej miłości i pokoju; ma obudzić uczucie, że ludy i narody stanowią w dziedzinie ducha jedną rodzinę, jedno państwo Boże i Chrystusowe.

Niech więc nad narodami powiewa jeden sztandar, sztandar Chrystusowy, niech nad narodami panuje jeden Król, Chrystus, któremu cześć i chwała na wieki.

Więc chwyćmy dziś w czyste a silne dłonie sztandar Chrystusa-Króla i nieśmy go we wielkim, manifestacyjnym, publicznym pochodzie mimo pomruku nienawiści wrogów Chrystusowych poprzez ulice naszych miast i siół; niech wrogowie nasi widzą nas zorganizowanych i przekonanych.

Niech potężnie biją dzwony, niech brzmią trąby, niech jarzą się świece a dumnie niech idą w pochodzie sztandary katolickie a z piersi tysięcy jak grzmot gromów niech bije pod strop nieba wielka wspaniała pieśń: My chcemy Boga, za wiarę damy życie, krew; "Błogosław, słodka Pani! Błogosław wszelki stan, my chcemy Boga! my poddani! On naszym Królem, On nasz Pan!". Amen.

X. Ignacy Czechowski, Dyrektor Misyj, [*Krótkie kazania na niedziele i święta całego roku.*](#) Poznań 1930. NAKŁADEM AUTORA. SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI ŚW. WOJCIECHA, ss. 572-582. (a)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono).

Przypisy:

(1) I Tym. 1, 17.

(2) Ps. 89, 2.

(3) Dan. 3, 52. 54.

(4) Dan. 3.

(5) Dan. 3, 100.

(6) II Paral. 7, 18.

(7) II Sam. 7, 16.

(8) I Król. 2, 33.

(9) I Król. 10, 9.

(10) II Król. 25, 28.

(11) Ps. 88, 30. 38.

(12) Przysł. 29, 14.

(13) Jer. 52, 32.

(14) Łk. 1, 32-33.

(15) Mt. 28, 18.

(16) Jan 18, 37.

(17) Jan 18, 36.

(18) Jan 12, 13.

(19) I Tym. 1, 17.

(20) Iz. 33, 22.

(21) Jan 5, 22.

(22) Łk. 21, 27.

(a) Por. 1) Ks. Ignacy Czechowski, a) [Krótkie kazania na niedziele i święta całego roku.](#) b) [O nieomyślności Kościoła.](#)

2) Zbigniew Załęski, [Chrystus król społeczeństw.](#)

3) Dr M. A., [Chrystus Król a czasy obecne.](#)

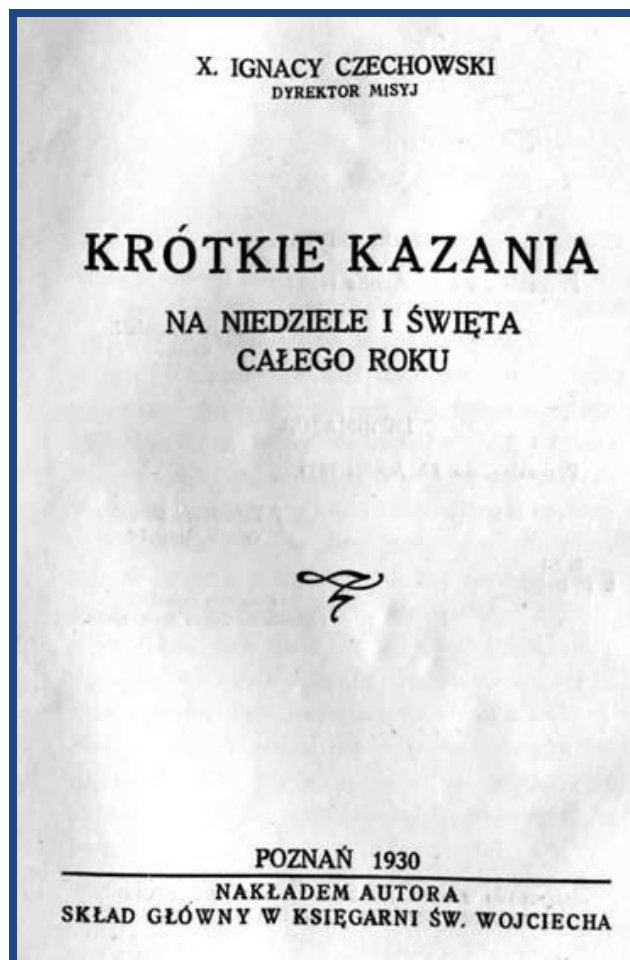
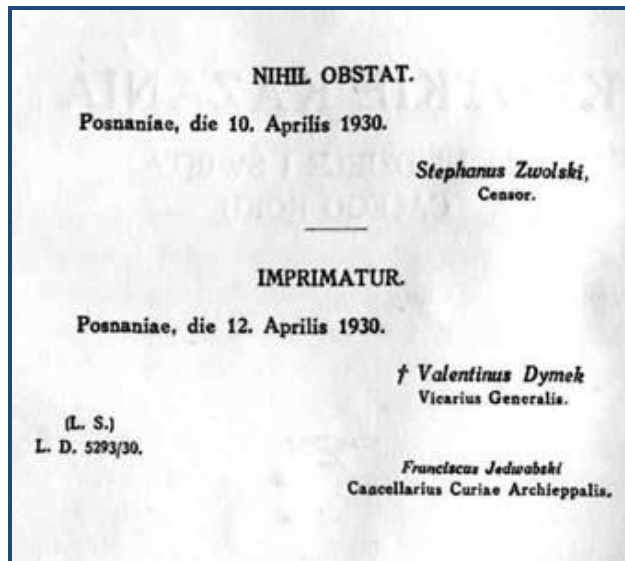
4) Ks. Jan Domaszewicz, [Jezus Chrystus Zbawiciel świata: Wcielenie i Odkupienie. \(Christologia, de Christo Salvatore\).](#)

5) Papież Pius XII, [Encyklika "Mystici Corporis Christi". O Mistycznym Ciele Chrystusa.](#)

6) Ks. Jan Rosiak SI, a) [Chrystus mistyczny.](#) b) [Idąc nauczajcie.](#) c) [Tu es Petrus.](#) d) [Wiara i "doświadczenie religijne".](#) e) [Suarez. 1548 – 1617.](#)

(Przyp. red. *Ultra montes*).

Pozwolenie Władzy Duchownej:

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXVIII, Kraków 2018